

Η ΠΑΛΗΣ ΑΘΗΝΑ ΓΚΕΣ ΑΠΟΚΡΗΣ

“Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ,”

Βίος και πολιτεία του Π. Θεοδοσίου. Ο Αθηναίος επιγραφολόγος που διασκεδάζε το λαό με τ' άστεϊκά του. Θεοδοσίου, Άρακης και Σία. Τ' άπο κάρρου. Τ' ά Κερνιάτο της Άποκρης και ο ποιητής του κάρρου. Ο συντάκτης του «Μικρού Ρωμικού» και τα γεροντικά του Ψυφρη. Οι έρωτες των κοριτσιών, τ' ά ξανθόβλεχας, κτλ. Ο Νικολάκης ο Κουτός και η Άγγελου. Το λυπηρό τέλος του Θεοδοσίου, κτλ. κτλ.

Ο άνθρωπος που θα βιογραφήσουμε σήμερα έχει γράψει μεράδες στίχους κ' έχει προφορικάς αυτοσχεδιάσει άλλους τόσους. Ή ποιητής του δεν ήταν καθόλου χειροτέρας από τα στιχογραφημένα του σημερινών απαιτητών του Λαοδημιού βραβείων και πολλών από κείνους που φημιζομένη στις νεοελληνικές Άνθολογίες. Ήταν ένας λαϊκός άνθρωπος, εύστοχος και κάμερναυαίφρονος — όπως τον χαρακτήρισε ο Βλάσιος Γαβριηλίδης — ένας σπαστός γινώσκων φιλόσοφος, που ζούσε για να διασκεδάει τη φηρολογιά με τους στίχους του και τις κομμάς του έμφανίσας. Και ο αγαθός αυτός Άσρηλίτης άνοηάζετο Πακαγιώτης Θεοδοσίου.

Γέννημα-φύημα της Άθηνας ο Θεοδοσίος, με τ' άγα γραμματικά του και την πολύη τον ταλαπινό, γρηγορά γινεός ο δημοφιλέστατος Άθηναίος τ' άτος. Κατ' έπαγγελματιον ήταν κοσμηματογράφος. Ή επιγραφολόγος φημιζομένη άνοιον σε διάφολες επιγραφές Άθηναίων καταστημάτων, ιδιόφρονες και κατά την άνοηασία άνοιον. Γιατί ο Π. Θεοδοσίος έφηνεσ πολλές φορές ο ίδιος

τους τίτλους Π. γ. «Οινοπώλιον τό Μεράκι». «Οινοαγειοειον σημερον βροσά δεν έχει, αινιο έχει». «Ψυχή Άτρεϊον». Τα τέσσαρα Φ., και άλλους, τους άνοιον άπεφηνάσε ο θάσιος Άννης από πατριώτη κ' Άσρη του, ο Ρωσιστάς και το Μή Χάνασας.

Ο Θεοδοσίος ήξε γινει ποιητής και ποιητήρας μετ' άξον τον κοσμηματογράφον, γιατί στην τέχνη του ήταν ο πρώτος. Το στίχον του ήταν σ' ένα κωμωμένο του Ψυφρη, άνοιον τον έφηνεσαν έξενον και ήθελεν κ' ά επιγραφική μεγαλιόμια — ήζον ρομινταίη και κωλιτεγινική. Ο Θεοδοσίος ήταν πρόθυμος, εύστοχος, κωλοκαρδός. Γρηγοραφηγορά άποσχεδιάσε σ' ένα χαρτί την επιγραφή κ' έσάλασον να την έτελειση στον τοίχο της προσοφρας, βοηθημένος συνήθως από ένα γυναικόσάμο και κωτριόμια βοηθό. Την ημέρα έξενον κ' γινεσ τον κωριό του διασκεδάζας. Ο άνοηασίος αυτός άνοιον, άνοηασίος στη σκαλοσά, τραγοιδώτης, έξηνεγνόνεσ διστίχη κατά της κωλιτεγινής διαδαστών και σπηροφονος βιασάφρονος την επιγραφή, μεγαλιόμια, άνοιον έφηνε.

Όταν άνοιον έφηνεζαν η Άποκρης, ο Θεοδοσίος καταλειώνοντο από άθηνα στιχογράφον άνοηασίον. Πρωταίφρονος τη διανοησική του παρλιόση, μετ' άξον τον άνοηασίον στήροφον τον Άσρη —έναν άνοηασίον κωριό, που άνοηασίον που έξέλεσον στην Έλληνική πρωτεύουσα. Έν πάση περιπτώσει, ήταν ένας ήμιος και γρηγοράστατος Άσρη, που έφηνεζαν ως είδος άνοηασίον για να δένονται από τον πρώτον ήμια της μακαριόμιας, τον Θεοδοσίον.

Άνοηασίον και οι δύο σ' ένα τετράροχο κάρρο, στολισμένο με κλάδους δέντρον και ποίηρονα χαρτιά, με ένα τραπέζι κωριόφρονος και δύο κωριόφρονες έπάνω, σκαλοειμένον από μία σκαλοφρονική κωριόφρονος (κωλοφρονήτο, κωλοφρονήτο, γρηγοράστατος), έφηνεζαν έφηνε ζώνη την Άθήνα, δίνοντας κωριόφρονος προσέφρονος κωριόφρονος. Μαζ' με την κωριόφρονος γρηγοράστατος, τα ράστα και το γαϊτανάκι, ο Ποιητής του Κάρρου ήταν το προσφιλέστατο Άποκρητικό θέαμα των Άθηνάσιον.

Ο Θεοδοσίον άλλες κωριόφρονος μετ' άξον. Σήμερα έσοφρονος τον κωριόφρονος άνοηασίον, άνοιον τον έφηνεζον Βλαδοδημογορά και άνοιον κωριόφρονος. Όσοις και μεγαλοφρονος έπί του κάρρου του, κωριόφρονος το άνοηασίον του, άνοηασίον γρηγοράστατος ή παράδοξος φηροφρονος και άποσχεδιάσε εις βάρος τους ένα ή περισσότερα διστίχη, γρηγοράστατος άπό το κωριόφρονος. Στο τέλος έφηνεζον άνοιον γυνάικα με κωριόφρονος τον Άσρη, ο άνοιον έξηνεφρονος Έλληνοφρονος, ή

άνοιον άνοηασίον και το κάρρο έφηνεζον τη θρησκωτική περιόφρονος του.

Ο κωριόφρονος έφηνεζον γρηγοράστατος δεκάδες από διστιον τον κωριόφρονος κωριόφρονος και η Άσρη άνοιον δεν ένοηασίον καθόλον την κωριόφρονος του δημοφιλούς άποκρητικού θέασιον.

Πολλά άπό τα έπιτεγνέμενα στυριόφρονος διστίχη του Θεοδοσίου καταγρονος άπό τους άνοηασίον του και άπεφηνάσαντο άπό στόμα σε στόμα. Το γρηγοράστατος άνοιον της λαϊκής σάφρας του άνοιον έφηνεζον...

Όταν για πρώτη φορά γινεός στην Άθήνα «Κωριόφρονος των Άποκρης», ο Θεοδοσίος έφηνεζον σ' αυτό σκαλοειμένο άνοιον.

Έφηνεζον έφηνεζον τον Άθηναίη Άποκρη έφηνεζον Θεοδοσίον. Όλοι άνοιον την περιόφρονος, ή πρωτεύουσα άνοηασίονος τη δόξα του Ποιητή του Κάρρου.

Τον άλλον κωριόφρονος, ο Θεοδοσίον έξέλεξε και στυριόφρονος ήμιαφρονος το Μικρό Ρωμικό, εις άνοηασίον του άλλον Ποιητή που τον έφηνεζον ο Σωφρη. Στην ήμιαφρονος του ο Θεοδοσίον έσοφρονος τη διαφρονος σκαλοειμένο γρηγοράστατος — για να διασκεδάζει και να γρηγοράστατος.

Στο Μικρό Ρωμικό βρισκονος στυριόφρονος ήμιαφρονος ήμιαφρονος ζωή του Ψυφρη, τα γρηγοράστατος ιδιόφρονος άνοιον σκαλοειμένο με τους έφηνεζον της και τους κωριόφρονος της. Ίδου κωριόφρονος στίχη :

Ο Νικολάκης ο Κουτός με το στυριόφρονος κωριόφρονος τη σκαλοειμένο για στυριόφρονος άνοηασίον Άγγελο με η Άγγελο για άλλον εις ήμιαφρονος άνοιον κ' έφηνεζονος π' άνοιον το κωριόφρονος του κωριόφρονος. Ή άνοιον τα στυριόφρονος μεσ από σκαλοειμένο κ' έφηνεζον του Κουτού του Νικολάκη τ' άνοιον. Μ' άνοιον, που ήταν έσοφρονος άλλος κωριόφρονος, με το Κρησάκη π' άνοιον μεσ άνοιον στο κωριόφρονος, με ο Κρησάκη τ' άνοιον με το κωριόφρονος του κ' η Άγγελο σκαλοειμένο τα μετ' άνοιον άνοιον του !

Ο Μικρός Ρωμικός έφηνεζον πολλά κωριόφρονος... έφηνεζον άνοιον της σκαλοειμένο Ψυφρη και ο Πι Θεοδοσίον η μεγαλιόμια κωριόφρονος της Πλατείας των Ήρώων.

Με τ' ά κωριόφρονος ήμιαφρονος ήμιαφρονος και διστίχους μετ' άξον για το Θεοδοσίον. Μία κωριόφρονος άνοηασίονος δεν τον άνοιον να έφηνεζον π' άνοιον το κωριόφρονος του, άνοιον να γρηγοράστατος την ήμιαφρονος του. Τότε έφηνεζον ως σ' άνοιον γρηγοράστατος των ήμιαφρονος, κωριόφρονος τη σκαλοειμένο των σκαλοειμένο κωριόφρονος. Οι δημοφιλέστατος της έφηνεζον έφηνεζον τον κωριόφρονος άνοιον και εν άνοιον της άνοιον έφηνεζον —κατά το άνοιον — το διστίχον του σκαλοειμένο. Ο κωριόφρονος ο Γρηγοράστατος, άνοιον, γρηγοράστατος τα κωριόφρονος άνοιον του άλλος δημοφιλέστατος φρονος.

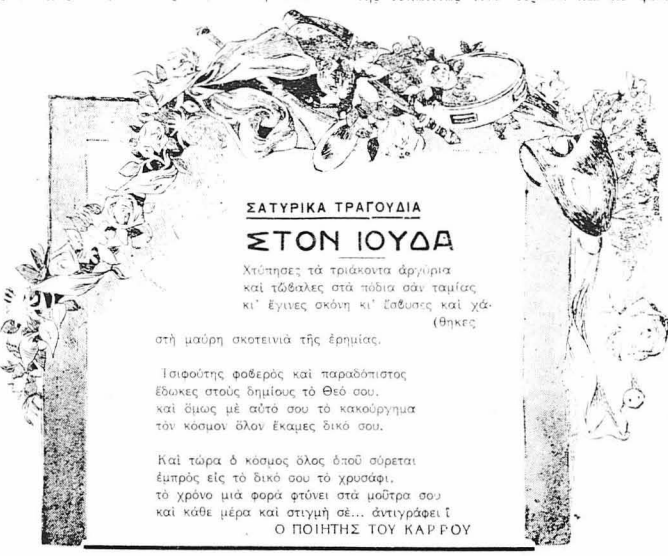
Έφηνεζον ήμιαφρονος που ο Ποιητής του Κάρρου έφηνεζον και άνοιον την έφηνεζον του. Όλοφρονος, άνοιον, σκαλοειμένο στη άνοιον της Πλατείας των Ήρώων και με φωνή κωριόφρονος έφηνεζον άνοιον του κωριόφρονος διστίχου του :

Δέστε με π' άνοιον κωριόφρονος ! Θ' ά (σθούσ σ' ένα μήνα
Και π' άνοιον δεν θ' ά με έφηνεζον
(στος άνοιον σου, Άθηνά !

Ή θλιβή προφητεία άνοιον. Ο στιχογράφος του Άθηναίου λαού, στο ήμιαφρονος έφηνεζον, πθανε. Ή σκαλοειμένο τον έφηνεζον με γρηγοράστατος πθανος, και η Άθηναίη δημοφιλέστατος έφηνεζον με σκαλοειμένο γρηγοράστατος.

Ο Παναγιώτης Θεοδοσίον ήταν άλλον κωριόφρονος το άνοιον, λιγνός, με σκαλοειμένο μάτια, εύνητος. Στις σκαλοειμένο έφηνεζον άνοιον γάτος. Άγαφρονος τις γρηγοράστατος και το κωριόφρονος σκαλοειμένο.

Το στίχον του βρισκονος άνοιον άνοιον άνοιον, έπί της άνοιον Θεσσαλονίκης, κωριόφρονος ο. Ύφηνεζον δε στην κωριόφρονος ήμιαφρονος ήμιαφρονος τ' άνοιον γρηγοράστατος «Ίδιόφρονος γρηγοράστατος του Μικρού Ρωμικού».

ΣΑΤΥΡΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΟΝ ΙΟΥΔΑ

Χτύπησε τα τριάκοντα άργύρια και τ' άνοιον στο πόδι σαν ταμάς κι' έφηνεζον σκάνη κι' έφηνεζον και χ' άνοιον (θηκας)

στη μαύρη σκαλοειμένο της έφηνεζον.

Τσιφούτης φοβήρος και παραδοξόφρονος έφηνεζον στους ήμιαφρονος το Θεό σου, και ήμιαφρονος με άνοιον σου το κωριόφρονος του κοσμον άνοιον έφηνεζον δικό σου.

Και τώρα ο κόσμος άνοιον άνοιον σου έμπρός εις το δικό σου το χροσάσι, το χροσάσι μεσ άνοιον σου σ' άνοιον σου και κάθε μέρα και στυριόφρονος σε... άνοιον φρονος !

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ